

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 5 september 2003

Nr 779—781

INNEHÅLL

Nr		Sidan
779	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om utsökningsavgifter	3007
780	Statsrådets förordning om ändring av 1 och 2 § statsrådets beslut om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen	3009
781	Finansministeriets förordning om jubileumsmyntet för Mannerheim och S:t Petersburg 2003..	3013

Nr 779

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om utsökningsavgifter

Given i Helsingfors den 28 augusti 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, *ändras* i förordningen den 13 januari 1995 om utsökningsavgifter (35/1995) 1 och 3 §, 6 § 1 mom. 1 punkten och 5 mom. samt 7 § 1 mom., av dem 3 § och 6 § 1 mom. 1 punkten sådana de lyder i förordning 1072/2001, samt *fogas* till förordningen en ny 3 a § och till 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i förordning 730/1996 och i nämnda förordning 1072/2001, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., som följer:

1 §

Tillämpningsområde

För de lokala utsökningsmyndigheternas prestationer uppbärs såsom utsökningsavgift till staten tabellavgift, handläggningsavgift, redovisningsavgift, försäljningsavgift, verkställighetsavgift samt intygs- och kopieringsavgift enligt denna förordning, om inte något annat bestäms i lag eller nedan i denna förordning.

3 §

Handläggningsavgift

När ett verkställighetsärende återsänds till sökanden på grund av att indrivningen av penningfordran mött hinder eller sökanden återkallat sin ansökan, skall sökanden i

handläggningsavgift betala 6,80 euro per ärende vid vanlig utsökning och 3,40 euro per ärende vid begränsad utsökning. Om sökanden har begärt att fordran skall antecknas i utsökningsregistret som en passivfordran, skall sökanden som tilläggsbelopp till handläggningsavgiften betala 6,80 euro per ärende. När ansökan återkallas på grund av att fordran under utsökningen betalats till någon annan än utsökningsmyndigheten, tas handläggningsavgiften ut hos sökanden, om inte en tabellavgift enligt 2 § motsvarande det betalda beloppet har kunnat tas ut hos gäldenären.

3 a §

Redovisningsavgift

För varje belopp som redovisas till en borgenär skall borgenären i redovisningsav-

gift betala 0,5 % av beloppet, dock högst 200 euro per gång.

5 §

Verkställighetsavgift

— — — — —
Av verkställighetsavgiften uppbärs endast hälften, om den som ansöker om vräkningen har vidtagit sådana med utmätningsmannen särskilt överenskomna åtgärder som avses i 6 a kap. 6 § 1 mom. utsökningslagen och som gäller den vräktes egendom.
— — — — —

6 §

Intygs- och kopieringsavgift

För intyg och kopior som utfärdas på särskild beställning tas intygsavgift eller kopieringsavgift ut enligt följande:

1) intyg ur utsökningsregistret 8,40 euro och annat intyg enligt utsökningslagen 8,40 euro per utsökningsärende,

Intyget är avgiftsfritt, när det utfärdas

1) för ansökan om skuldsanering eller avtal

Helsingfors den 28 augusti 2003

Justitieminister *Johannes Koskinen*

som motsvarar skuldsanering eller reglering av borgens- och säkerhetsansvar enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993),

2) till en ekonomisk rådgivare och skuldrådgivare som avses i lagen om ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning (713/2000).

7 §

Uppbörd av avgifter

Utsökningsmyndigheten kan kräva att sökanden betalar verkställighetsavgift enligt 5 § innan verkställigheten inleds samt intygsavgift eller kopieringsavgift enligt 6 § innan intyget eller kopian utfärdas. Om handläggningsavgiften, redovisningsavgiften, verkställighetsavgiften, intygsavgiften eller kopieringsavgiften inte har tagits ut i förskott eller i samband med verkställigheten, tas de ut i efterskott mot särskild räkning.
— — — — —

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2004.

Redovisningsavgiften uppbärs från den 1 september 2004.

Regeringssekreterare Kari Liede

Nr 780

Statsrådets förordning

om ändring av 1 och 2 § statsrådets beslut om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen

Given i Helsingfors den 28 augusti 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i statsrådets beslut av den 13 januari 1994 om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen (34/1994) 1 och 2 §,

sådana de lyder, 1 § delvis ändrad i förordningarna 382/2000, 897/2000, 125/2001, 489/2001 och 154/2002, 1112/2002 och 181/2003 och 2 § delvis ändrad i förordningarna 382/2000, 125/2001, 489/2001, 999/2001 och 1112/2002, som följer:

I 9 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) avsedda svåra och långvariga sjukdomar och vid behandling av dessa nödvändiga i 5 a § avsedda läkemedel, som ersätts med 100 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen, är:

Sjukdom	Läkemedelssubstans
Diabetes	1) aspartinsulin 2) insulin glargin för behandling av typ 1 diabetes 3) glibenklamid 4) glimepirid 5) glipizid 6) humaninsulin 7) lisproinsulin 8) metformin 9) insulin (ko) 10) insulin (svin)
Glaukom	1) acetazolamid 2) betaxolol, endast i ögondroppar 3) brimonidin 4) brinzolamid 5) diklofenamid 6) dipivefrin 7) dorzolamid

	8) ekotiopat 9) karbakol 10) latanoprost 11) pilokarpin 12) timolol, endast i ögondroppar
Kongenitala rubbningar i ämnesomsättningen	1) kaliumklorid 2) natriumklorid 3) penicillamin 4) zink
Generell erythrodermi	1) acitretin 2) betametason 3) dexametason 4) hydrokortison 5) metylprednisolon 6) metotrexat 7) prednisolon 8) prednison 9) ciklosporin 10) triamcinolon
2 § I 9 § 1 mom. sjukförsäkringslagen avsedda svåra och långvariga sjukdomar och vid behandling av dessa nödvändiga i 5 a § avsedda	
Sjukdom	Läkemedelssubstans
Dissimerade sjukdomar i bindväv, reumatiska artrit och med dem jämförbara tillstånd	1) azatioprin 2) auranofin 3) aurotiomalat 4) betametason 5) deflazakort 6) dexametason 7) fluorometolon 8) hydrokortison 9) hydroxiklorokin 10) klorambucil 11) klorokin 12) leflunomid 13) metotrexat 14) metylprednisolon 15) penicillamin 16) prednisolon 17) prednison 18) ciklosporin

- 19) sulfasalazin
 - 20) cyklofosfamid
 - 21) triamcinolon
-

Kronisk hypertoni

- 1) amilorid
- 2) amlodipin
- 3) acebutolol
- 4) atenolol
- 5) betaxolol
- 6) bisoprolol
- 7) bumetanid
- 8) dihydralazin
- 9) diltiazem
- 10) enalapril
- 11) eprosartan
- 12) felodipin
- 13) furosemid
- 14) hydroklorotiazid
- 15) imidapril
- 16) indapamid
- 17) isradipin
- 18) kalium
- 19) candesartan
- 20) kanrenoat
- 21) kaptopril
- 22) karvedilol
- 23) kinapril
- 24) klonidin
- 25) labetalol
- 26) lerkandipin
- 27) lisinopril
- 28) losartan
- 29) metolazon
- 30) metoprolol
- 31) metyrapon
- 32) metyldopa
- 33) minoxidil
- 34) nifedipin
- 35) nilvadipin
- 36) nisoldipin
- 37) perindopril
- 38) pindolol
- 39) prazosin
- 40) propranolol
- 41) ramipril
- 42) celiprolol
- 43) sotalol
- 44) spironolakton
- 45) telmisartan
- 46) timolol
- 47) trandolapril

- 48) triamteren
 - 49) triklormetiazid
 - 50) valsartan
 - 51) verapamil
-

—————
Denna förordning träder i kraft den 1 november 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 28 augusti 2003

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Regeringssekreterare Minna Levander

Nr 781

Finansministeriets förordning**om jubileumsmyntet för Mannerheim och S:t Petersburg 2003**

Given i Helsingfors den 2 september 2003

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 1 § 2 mom. lagen den 27 mars 1998 om mynt (216/1998), sådant det lyder i lag 378/2002:

1 §

Med anledning av staden S:t Petersburgs 300-årsjubileum präglas ett jubileumsmynt för Mannerheim och S:t Petersburg 2003 med valören 10 euro.

2 §

Jubileumsmyntet är av silverlegering, av vars vikt 925 promille är silver och 75 promille koppar. Halterna får variera högst ± 10 promilleenheter.

3 §

Jubileumsmyntets diameter är $38,6 \pm 0,1$ millimeter och dess vikt $27,4 \pm 0,5$ gram.

Högst 5 procent av mynten får till diametern avvika mer än $\pm 0,1$ millimeter.

4 §

Jubileumsmynten är cirkelformiga. Bilderna och inskrifterna på de plana ytorna är placerade så att vardera sidan av myntet är på rätt led då myntet vänds som ett bokblad.

På myntet finns myntutformarens och direktörens för Ab Myntverket i Finland släktnamnsinitialer S och M.

5 §

Jubileumsmyntens präglar framgår av följande beskrivning och bilden nedan.

På myntets teckensida finns i reliefporträtt ansiktet på marskalken av Finland, Carl Gustaf Emil Mannerheim, framifrån sett. Till vänster i bågform nedifrån upp finns relieftexten SUOMI FINLAND och till höger i bågform uppifrån ned relieftexten C.G.E. MANNERHEIM.

På myntets valörsida finns Peter-Paulfästningen med dess tre torn i relief. Till vänster i bågform nedifrån upp finns relieftexten ST.PETERSBURG 1703-2003 och innanför den finns tolv eurostjärnor i en bågformig räkka. Nedanför fästningen finns året 2003 vågrätt i relief och till höger om den vågrätt i relief finns värdebeteckningen 10 och nedanför den EURO.

Nr 781

6 §
En del av jubileumsmynten med valören 10 euro kan vara specialpräglade, varvid botten är spegelblank och figurens yta matt.

7 §
De närmare detaljerna i jubileumsmyntens

Helsingfors den 2 september 2003

präglar framgår av de originalpräglar och originalarbetsredskap som förvaras hos Ab Myntverket i Finland.

8 §
Denna förordning träder i kraft den 5 september 2003.

Finansminister *Antti Kalliomäki*

Regeringsråd Raine Vairimaa